

Mál nr. 153/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar(X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

6. Málskot mótttekið 5. maí 2025, ásamt fylgiskjölum.
7. Athugasemdir V, dags. 13. júní 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti er á því byggt að það liggi fyrir að 5. febrúar 2025 hafi girðing í eigu X fokið á bifreið M og valdið tjóni á henni. Á þeim tíma hafi verið óveður sem búið var að vara við. M byggir því á að tjónið verði rakið til vanrækslu X, sem hefði vegna óveðurspánnar átt að grípa til ráðstafana til að tryggja að frágangur girðingarinnar væri forsvaranlegur. Telur M því að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi sem X beri skaðabótaábyrgð á.

Í athugasemdum V til nefndarinnar, dags. 13. júní 2025, er skaðabótaábyrgð X hafnað. Vekur V m.a. athygli á því að til þess að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu atvinnurekstrar vátryggingartaka þarf málskotsaðili að sanna að saknæm og ólögmæt háttsemi starfsmanna X hafi leitt til tjónsins sem um ræðir, þ.e. að sakarreglan gildi. Sönnunarbyrðin um meinta sök X, orsakatengsl og önnur skilyrði sakarreglunnar hvíli alfarið á M. Þá vísar V til þess að samkvæmt gögnum málsins hafi hluti af öryggisgirðingu í eigu X fokið á bifreið M í óveðri. Hafi X upplýst að öryggisgirðingin hafi verið sett upp við framkvæmdarsvæði X til að varna fallhættu og hafi hlutverk hennar á þeim stað sem hún var á þegar hún fauk verið mikilvægt og þess eðlis að ekki hafi verið hægt að taka hana niður. Hafi starfsmenn X sett girðinguna upp og telji þeir að frágangur hennar hafi verið fullnægjandi og því ekkert verið ábótavant við girðinguna né uppsetninguna hennar. Ástæða þess að girðingin fauk hafi verð mikill vindstyrkur sem samkvæmt veðurkorti hafi mest í Reykjavík klukkan 18:00 þann 5. febrúar 2025 34 m/s og klukkan 19:00 33 m/s. Telur V að X verði því ekki kennt um að girðingin fauk. Til viðbótar bendir V á að í málinu liggi fyrir ljósmyndir af öryggisgirðingunni eftir að tjónið hafði átt sér. Önnur sönnunargögn sem sýnt gætu fram á sök X liggi ekki fyrir í málinu, s.s. ljósmyndir af öryggisgirðingunni sem sýna fram á að frágangi hennar hafi verið ábótavant. Þá bendir V á að ekki fór fram rannsókn á aðstæðum á vettvangi í kjölfar tjónsins. Ítrekar V að sönnunarbyrgði um að tjón M sé að rekja til saknæmrar háttsemi starfsmanna X hvíli á M. Í því sambandi bendir V á að í málinu liggi ekki fyrir nein þau gögn sem sýna fram á að frágangur öryggisgirðingarinnar hafi verið ófullnægjandi og ljóst sé að aðstæður hafi ekki boðið upp á að öryggisgirðingin yrði tekin niður. Því telur V að M hafi ekki sýnt fram á að tjón M verði rakið til saknæmrar háttsemi vátryggingartaka og þar af leiðandi hafi ekki stofnast bótaréttur úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Að lokum vekur V athygli á því að M fullyrði í málskoti að X hafi viðurkennt sök og vanrækslu. Því hafnar V og bendir á að enginn gögn hafa verið lögð fram í málinu sem sýni fram á þetta.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr að því hvort X beri skaðabótaábyrgð á tjóni því sem M varð fyrir 5. febrúar 2025. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Gögn þau sem M leggur fram málatilbúnaði sínum til stuðning eru í raun lítið annað en frásögn hans á tjónsatburðinum og ljósmyndir af tjóninu eftir að það átti sér stað. Nefndin telur því að M hafi ekki lagt fram nein þau gögn sem sýnt geti fram á að tjón M verði rakið til saknæmrar háttsemi sem X geti borið skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. september 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir